

Η απόδειξη της ανεπανόρθωτης βλάβης στις φορολογικές διαφορές (νομολογία)

ΣτΕ (ΕΑ) 496/2011

Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας
Ολομέλεια

... Με την από 7-6-2011 πράξη του Προέδρου εισήχθη στο Σ.τ.Ε. (άρ. 1 ν. 3900/2010) προς εκδίκαση αίτηση αναστολής εκτελέσεως κατά ατομικής ειδοποίησης ληξιπρόθεσμων χρεών και συναφούς ταμειακής βεβαιώσεως, διότι ετίθετο το γενικότερου ενδιαφέροντος ζήτημα της συνταγματικότητας των διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 3900/2010.

I. Επί της συνταγματικότητας του άρθρου 34 ν. 3900/2010:

Με το άρθρο αυτό απαλείφθηκε η δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη ως λόγος αναστολής και καταστρώθηκε ειδική ρύθμιση στον τομέα των διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, με τον καθορισμό των τρόπων παροχής προσωρινής προστασίας στο πλαίσιο των διαφορών αυτών. Από τα άρθρα 20 παρ. 1, 94 και 95 του Συντάγματος συνάγεται ότι ο κοινός νομοθέτης υποχρεούται να εξασφαλίζει τη δυνατότητα έννομης προστασίας έναντι των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών, η οποία δεν αφορά μόνο στην οριστική επίλυση της ένδικης διαφοράς, αλλά περιλαμβάνει και την προσωρινή δικαστική προστασία, δηλαδή τη λήψη του μέτρου που κρίνεται κατάλληλο για να αποσοβηθεί η ανεπανόρθωτη βλάβη που συνδέεται με την άμεση εκτέλεση της διοικητικής πράξης, ήτοι για να αποσοβηθεί η ματαίωση του σκοπού, για τον οποίο παρέχεται το κύριο ένδικο βοήθημα. Ως «ανεπανόρθωτη» δε βλάβη, η αποσόβηση της οποίας καθιστά συνταγματικά επιβεβλημένη την παροχή προσωρινής προστασίας, νοείται όχι μόνον η κατά κυριολεξία μη αναστρέψιμη, αλλά και εκείνη, της οποίας η αποκατάσταση, υπό τις συγκεκριμένες οικονομικές και λοιπές συνθήκες, είναι για τον διάδικο δυσχερής σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αδυνατεί πράγματι να την επιτύχει. Η επίμαχη νέα ρύθμιση απαλείφοντας την «δυσχερώς επανορθώσιμη» βλάβη από τους λόγους αναστολής, δεν επεδίωξε, κατ' ουσίαν, περιορισμό των λόγων που, κατά το Σύνταγμα, επιβάλλουν την παροχή προσωρινής προστασίας, αλλά απέβλεψε στην αντιμετώπιση των προβλημάτων «εφαρμογής» που είχαν ανακύψει λόγω της έως τότε διατυπώσεως της επίμαχης διατάξεως, με την εφαρμογή της, δηλαδή, και σε περιπτώσεις «δυσχερώς επανορθώσιμης» βλάβης, οι οποίες δεν ισοδυναμούσαν με «ανεπανόρθωτη» κατά τ' ανωτέρω βλάβη και δεν δικαιολογούσαν, ως εκ τούτου, στην πραγματικότητα την χορήγηση αναστολής. Υπό την έννοια, αυτή, συνεπώς, η συγκεκριμένη ρύθμιση, μη θίγουσα τον πυρήνα του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, δεν αντιβαίνει στην διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψη ότι η συνδρομή της βλάβης στην συγκεκριμένη περίπτωση ανήκει πάντοτε στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. Περαιτέρω, η νέα ρύθμιση εισάγει προκειμένου περί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, περιορισμούς στην εξουσία του δικαστηρίου της αναστολής ως προς τον τρόπο με τον οποίο αυτό μπορεί να χορηγήσει προσωρινή δικαστική προστασία στον αιτούντα. Στις κατηγορίες αυτές, σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος προσωρινής δικαστικής προστασίας δεν αναστέλλεται η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης καθ' εαυτήν, αλλά απαγορεύεται η λήψη από τη Διοίκηση των αναφερομένων μέτρων. Τούτο δε ισχύει όταν ο αιτών επικαλείται ως λόγο αναστολής ανεπανόρθωτη βλάβη από τη λήψη των συγκεκριμένων μέτρων. Στην περίπτωση, επομένως, αυτή είναι δυνατή η αναστολή μόνον ως προς τα συγκεκριμένα αυτά μέτρα. Αντιθέτως, και επί διαφορών με χρηματικό αντικείμενο είναι δυνατή η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως καθ' εαυτήν, δηλαδή η καθ' ολοκληρίαν αποδοχή της αιτήσεως αναστολής, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το κύριο ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο. Τούτο δε εξυπηρετεί και την οικονομία διοικητικών ενεργειών, αποτρέπει τη λήψη διοικητικών μέτρων, συχνά δαπανηρών, όταν είναι σφρόδρα πιθανό ότι το Δημόσιο θα ηττηθεί κατά

την κύρια δίκη. Περίπτωση πρόδηλης βασιμότητας του κυρίου ενδίκου βοηθήματος συντρέχει ιδίως όταν αυτό βασίζεται σε πάγια νομολογία και, πάντως, όχι όταν πιθανολογείται απλώς η ευδοκίμησή του. Υπό το περιεχόμενο αυτό, η νέα ρύθμιση της παραγράφου 2 του άρθρου 202 του ΚΔΔ δεν περιορίζει δυσαναλόγως το δικαίωμα προσωρινής δικαστικής προστασίας. Διότι, εφ' όσον τα μέτρα, τα οποία μπορεί να λάβει το Δημόσιο σε περίπτωση μη πληρωμής χρηματικής αξιώσεώς του, προβλέπονται στον νόμο (ιδίως δε στον ΚΕΔΕ) και είναι συγκεκριμένα, η απαγόρευση, μετά από επίκληση συγκεκριμένων ισχυρισμών, λήψεως κάποιου ή κάποιων από τα μέτρα αυτά αποτελεί, πάντως, επαρκή προσωρινή προστασία για τον αιτούντα.

II. Επί των λόγων αναστολής:

A. Ως προς την πρόδηλη βασιμότητα:

.....

B. Επί της βλάβης:

Η Επιτροπή, εκτιμώντας τα δεδομένα της κρινομένης υποθέσεως, ιδίως δε την ηλικία του αιτούντος, καθώς και την περιουσία και τα εισοδήματά του, κρίνει ότι η βλάβη, η οποία θα προκληθεί σε αυτόν από τη λήψη κάποιου από τα αναφερόμενα στο άρθρο 202 παρ. 2 του ΚΔΔ μέτρα, σε σχέση με το εμπράγματο δικαίωμα της επικαρπίας του επί του ακινήτου, στο οποίο κατοικεί, παρίσταται ανεπανόρθωτη. Κατόπιν αυτού η Επιτροπή, σταθμίζοντας περαιτέρω τη βλάβη αυτή προς το δημόσιο συμφέρον και λαμβάνοντας υπ όψη ότι η αξία της εν λόγω επικαρπίας φαίνεται να ανέρχεται σε μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ, ποσό, δηλαδή, πολύ μικρότερο της ένδικης οφειλής, κρίνει ότι η κρινόμενη αίτηση αναστολής πρέπει να γίνει δεκτή, κατά το μέρος που αφορά το παραπάνω εμπράγματο δικαίωμα. Περαιτέρω, ως προς το άλλο ακίνητο του αιτούντος, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν συντρέχει κατά τούτο περίπτωση αποδοχής της κρινομένης αιτήσεως, διότι ο αιτών επικαλείται αορίστως ότι η λήψη κάποιου από τα παραπάνω μέτρα σε σχέση με το ακίνητο αυτό θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, χωρίς να τον εξειδικεύει και να τον αποδεικνύει.

ΣΤΕ (ΟΔ) 2040/2007

Προσφυγή - Αναστολή εκτέλεσης - Ταμειακή βεβαίωση φόρου -

Επί προσφυγής κατά πράξεως καταλογιστικής φόρου ή επιβολής χρηματικής κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας, χωρεί, αντιστοίχως, αίτηση αναστολής εκτελέσεως, εφ' όσον η προσβαλλόμενη πράξη, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που τη διέπουν, δεν αναστέλλεται εκ μόνης της ασκήσεως της προσφυγής. Η χορήγηση όμως της εν λόγω αναστολής αποκλείεται κατ' άρθρ. 202 παρ. 2 εδ. β' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, αν, κατά το χρόνο που ζητείται, έχει ήδη εκτελεσθεί η προσβαλλόμενη πράξη. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, ερμηνευόμενης εν όψει και του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, με το οποίο κατοχυρώνεται και η προσωρινή δικαστική προστασία, εκτέλεση της πράξεως συνιστά η πραγμάτωση των αποτελεσμάτων της κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να έχει διαμορφωθεί πραγματική κατάσταση, της οποίας η ανατροπή να είναι πλέον ανέφικτη ή εξαιρετικά δυσχερής. Τέτοια δε εκτέλεση συνεπαγόμενη την απόρριψη της αίτησης αναστολής, δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει μόνη η ταμειακή βεβαίωση του επίδικου ποσού φόρου ή προστίμου, η οποία δεν αποτελεί παρά νομική προϋπόθεση για την περαιτέρω διαδικασία εισπράξεως, χωρίς να συνιστά καθ' εαυτήν, πραγματική κατάσταση δυσχερώς αναστρέψιμη. Υπό την αντίθετη, άλλωστε, εκδοχή, ο βαρυνόμενος από την πράξη, στερούμενος της προσωρινής δικαστικής προστασίας κατά το στάδιο του προσδιορισμού του φόρου ή της επιβολής του προστίμου, δεν θα μπορούσε να βρει ισοδύναμη τέτοια προστασία ούτε στο πλαίσιο της ανακοπής του κατά της αντίστοιχης ταμειακής βεβαίωσης. Γιατί, αυτό θα προϋπέθετε, πάντως, τη δυνατότητα προβολής παραπόνων κατά του νομίμου τίτλου της βεβαίωσης, πράγμα ανεπίτρεπτο επί φορολογικών διαφορών, λόγω της προβλέψεως κατά του τίτλου προσφυγής ουσίας (ΑΡΜ 2007.1978)

Αριθμός Απόφασης 2040/2007

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

...

1. Επειδή η κρινόμενη αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω μείζονος σπουδαιότητας, με την 980/2006 απόφαση του Β' Τμήματος του Δικαστηρίου.

2. Επειδή με την αίτηση αυτή, η οποία ασκήθηκε, κατά το νόμο, χωρίς τέλη και παράβολα (εδάφιο η' άρθρου 29 ν. 1756/1988, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ. 8 του ν. 3038/2002, Α' 180), ζητείται η αναίρεση υπέρ του νόμου της 1307/2003 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς (σε Συμβούλιο). Με την απόφαση αυτήν απορρίφθηκε αίτηση που είχε ασκήσει σ. Ι. Δ. κατά του Δημοσίου με αίτημα να ανασταλεί η εκτέλεση των ακολούθων πράξεων, ως προς τις οποίες εκκρεμούσε προσφυγή του στο ίδιο δικαστήριο: α') της 8/18.3.2003 («προσωρινής», κατά την αίτηση) πράξης προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας, που είχε εκδοθεί εις βάρος του, για τη διαχειριστική περίοδο 2001, από τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Αγ. Δημητρίου και με την οποία του είχε καταλογιστεί φόρος 5.075,91 ευρώ, και β') της υπ' αριθμ. 146/18.3.2003 πράξης της ίδιας φορολογικής αρχής, με την οποία του είχε επιβληθεί, κατά το άρθρο 6 παρ. 1 του ν. 2523/1997, πρόστιμα 375.184,55 ευρώ. Ειδικότερα, ως προς την τελευταία αυτή πράξη, η αναστολή ζητήθηκε ως προς ποσοστό 30% του προστίμου, το οποίο (ποσοστό) είχε βεβαιωθεί με την άσκηση της προσφυγής.

3. Επειδή, στην παράγραφο 5 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989 («Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας», Α' 8), όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 7 του προμνημνευθέντος ν. 3038/2002, ορίζονται τα εξής: «Μετά την πάροδο της κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προθεσμίας [για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως ο αρμόδιος Υπουργός, ο Υπουργός που εποπτεύει το διάδικο νομικό πρόσωπα ή σ Γενικός Επίτροπος των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων μπορούν να ασκήσουν αίτηση αναιρέσεως κατά τελεσίδικης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, ακόμη και αν αυτή δεν υπόκειται σε αναίρεση, αλλά μόνον υπέρ του νόμου, χωρίς αποτέλεσμα μεταξύ των διαδίκων. Επίσης, μπορούν να ασκήσουν αίτηση αναιρέσεως υπέρ του νόμου κατά απόφασης που εκδίδεται επί αιτήσεως για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας. Οι αιτήσεις αναιρέσεως υπέρ του νόμου ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19». Εξάλλου, κατά μεν το άρθρο 29 του ν. 1756/1988 («Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων (...)», Α' 35), στις αρμοδιότητες του Γενικού Επιτρόπου των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων περιλαμβάνεται (εδ. η', όπως αντικαταστάθηκε, κατά τα ανωτέρω) και η άσκηση «αίτησης) αναιρέσεως υπέρ του νόμου στα Συμβούλια της Επικρατείας, κατά το άρθρο 53 παρ. 5 του π.δ. 18/1989», κατά δε το άρθρο 28 παρ. 4 του ιδίου Κώδικα, «Ο γενικός επίτροπος μπορεί να αναθέτει οποιαδήποτε αρμοδιότητα του, με πράξεις του [...] σε άλλο μέρος της Γενικής Επιτροπείας [...]».

4. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, νομίμως εν προκειμένω συζητήθηκε η υπόθεση, χωρίς την παρουσία του αιτούντος (βλ. και ΟλστΕ 3542/2003), η δε κρινόμενη αίτηση, υπογραφόμενη από τον Αντεπίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, εξουσιοδοτημένο προς τούτο από το Γενικό Επίτροπο (εξουσιοδοτικό έγγραφο του τελευταίου υπ' αριθμ. 820/18.2.2004), ασκείται παραδεκτως.

5. Επειδή, σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 63 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (όπως οι τελευταίες αυτές διατάξεις μεταφέρθηκαν στη δημοτική με το π.δ. 331/1985 (Α' 116), η δε πρώτη αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του ν. 1805/1988 (Α' 199), σε προσφυγή ουσίας ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπόκεινται, μεταξύ άλλων, οι διοικητικές πράξεις, με τις οποίες καταλογίζονται φόροι ή επιβάλλονται κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας. Στο άρθρο 69 του ως άνω Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το οποίο εντάσσεται στο κεφάλαιο περί προσφυγής και φέρει τον τίτλο «Ανασταλτικό αποτέλεσμα», ορίζονται τα εξής: 1. Η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκηση της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. 2. Κατ' εξαίρεση, αν με την πράξη καταλογίζονται χρηματικά ποσά που αναφέρονται σε φορολογικές εν γένει απαιτήσεις του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου, ή αυτοτελείς χρηματικές κυρώσεις για παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας, η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής καθώς και η άσκηση της αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης. Ειδικές διατάξεις, οι οποίες αποκλείουν την αναστολή ή θεσπίζουν την κατά ορισμένο μόνον ποσοστό αναστολή των πράξεων τούτων, διατηρούνται σε ισχύ. 3. Κατά τα λοιπά, σε κάθε περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 200 έως 205». Στις τελευταίες αυτές διατάξεις (που απαρτίζουν το Κεφάλαιο Α' «Αναστολή εκτέλεσης διοικητικών πράξεων» του περί προσωρινής δικαστικής προστασίας Τμήματος του Κώδικα) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Άρθρο 200. Προϋποθέσεις. Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμον την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής πράξης και εφό-

σον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής. Άρθρο 201. Αρμοδιότητα. Αρμόδιο για τη χορήγηση της αναστολής είναι το τριμελές ή μονομελές δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση αναρμοδιότητας η σχετική αίτηση απορρίπτεται. Άρθρο 202. Λόγοι- Αποκλεισμός. 1. Λόγο αναστολής μπορεί να θεμελιώσει η από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης απειλούμενη, οποιασδήποτε φύσης, υλική ή ηθική βλάβη του αιτούντος, εφόσον η επανόρθωση της θα είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης προσφυγής. 2. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται: α') αν η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος, ή β') κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεστεί, ή γ') αν η αντίστοιχη προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη». Στα επόμενα άρθρα 203-205 ρυθμίζονται τα της σχετικής διαδικασίας και απόφασης, ενώ τα λοιπά κεφάλαια του αυτού τμήματος έχουν αντικείμενο την αναστολή εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων και την προσωρινή προστασία επί ασκήσεως αγωγής. Ακολούθως, στα άρθρα 216 κ. επ. του ίδιου Κώδικα, που αναφέρονται στις διαφορές κατά την είσπραξη των δημόσιων εσόδων, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι «ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α') της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου» (άρθρο 217 παρ. 1), ότι «το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής [...]» (άρθρο 224 παρ. 1), ότι «στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα του τίτλου, βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά το νόμο και την ουσία, ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο» (άρθρο 224 παρ. 4) και ότι «ενόσω εκκρεμεί η ανακοπή (κατά της ταμειακής βεβαίωσης), μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα αίτηση αναστολής [...]», στο δικαστήριο της ανακοπής, «το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως». Εξάλλου, κατά το ν.δ. 356/1974 «Περί Κωδικός Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων» (Α' 90), τα δημόσια έσοδα, προκειμένου να εισπραχθούν, βεβαιώνονται στις αρμόδιες για την είσπραξη υπηρεσίες δυνάμει του νομίμου τίτλου με τον οποίο έχει προσδιορισθεί το ποσό και η αιτία της σχετικής οφειλής, βάσει δε της βεβαίωσης αυτής αποστέλλεται στον οφειλέτη σχετική «ατομική ειδοποίηση» (άρθρα 1-4). Περαιτέρω, στα άρθρα 48 κ. επ. του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ν. 2859/2000, Α' 248), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, διαγράφεται η «διαδικασία βεβαίωσης και καταβολής του φόρου» και ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, μετά από έλεγχο «ο [αρμόδιος] Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. εκδίδει πράξη προσδιορισμού του φόρου» (άρθρο 49), ότι για τη βεβαίωση του φόρου σε βάρος του υπόχρεου συντάσσεται χρηματικός κατάλογος, ότι «αν δεν επιτεύχθηκε διοικητική επίλυση της διαφοράς και ασκήθηκε από τον υπόχρεα εμπρόθεσμη προσφυγή, βεβαιώνεται αμέσως [...] ποσοστό 30% του αμφισβητούμενου κύριου φόρου [...]» (άρθρο 53 παρ. 1-2), ότι, υπό προϋποθέσεις, εκδίδεται «προσωρινή πράξη προσδιορισμού του φόρου», η προσφυγή κατά της οποίας «δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και είσπραξη του φόρου» (άρθρο 50), ότι «η αναστολή που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 200 έως 205 του ν. 2717/1999 δεν αποκλείει την ολοκλήρωση της διαδικασίας βεβαίωσης και ταμειακώς του ποσοστού του αμφισβητούμενου κύριου φόρου [...]» και ότι «τα ίδια ισχύουν και ως προς τη βεβαίωση του συνολικού ποσού του κύριου φόρου [...] βάσει προσωρινής πράξης του άρθρου 50 [...]» (άρθρο 53 παρ. 3-4). Τέλος, στο άρθρο 6 του ν. 2523/1997 (Α' 179) προβλέπονται «πρόστιμα ΦΠΑ για πλαστά, νοθευμένα ή εικονικά φορολογικά στοιχεία», ορίζεται δε στην παράγραφο 4 του άρθρου 9 του ίδιου αυτού νόμου ότι «για τη [...] βεβαίωση και καταβολή των προστίμων εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της κύριας φορολογίας».

6. Επειδή, κατά τα προεκτεθέντα, επί προσφυγής κατά πράξεως καταλογιστικής φόρου ή επιβολής χρηματικής κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας, χωρίς, αντιστοίχως, αίτηση αναστολής εκτελέσεως, εφόσον (και καθ' ό μέρος) η προσβαλλόμενη πράξη, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που την διέπουν (όπως οι ανωτέρω για το φόρο προστιθέμενης αξίας και τα συναφή πρόστιμα), δεν αναστέλλεται εκ μόνης της ασκήσεως της προσφυγής. Η χορήγηση όμως της εν λόγω αναστολής αποκλείεται, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 202 παρ. 2 εδ. β' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, αν κατά το χρόνο που ζητείται έχει ήδη εκτελεσθεί η προσβαλλόμενη πράξη. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, ερμηνευόμενης ενόψει και του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, με το οποίο κατοχυρώνεται και η προσωρινή δικαστική προστασία, εκτέλεση της πράξεως συνιστά η πραγμάτωση των αποτελεσμάτων της κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να έχει διαμορφωθεί πραγματική κατάσταση, της οποίας η ανατροπή να είναι πλέον ανέφικτη ή εξαιρετικά δυσχερής. Τέτοια δε εκτέλεση, συνεπαγόμενη την απόρριψη της αίτησης αναστολής, δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει μόνη η ταμειακή βεβαίωση του επίδικου ποσού φόρου ή προστίμου, η οποία δεν αποτελεί παρά νομική προϋπόθεση για την περαιτέρω διαδικασία εισπράξεως, χωρίς να συνιστά, καθ' εαυτήν, πραγματική κατάσταση.

ση δυσχερώς, κατά τα ανωτέρω, αναστρέψιμη. Υπό την αντίθετη, άλλωστε, εκδοχή, ο βαρυνόμενος από την πράξη, στερούμενος της προσωρινής δικαστικής προστασίας κατά το στάδια του προσδιορισμού του φόρου ή της επιβολής του προστίμου, δεν θα μπορούσε να βρει ισοδύναμη τέτοια προστασία ούτε στα πλαίσια ανακοπής του κατά της αντίστοιχης ταμειακής βεβαίωσης. Γιατί, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, αυτό θα προϋπέθετε, πάντως, τη δυνατότητα προβολής παραπόνων κατά του νόμιμου τίτλου της βεβαίωσης, πράγμα ανεπίτρεπτα επί φορολογικών διαφορών, λόγω της προβλέψεως κατά του τίτλου προσφυγής ουσίας.

7. Επειδή, εν προκειμένω, το Διοικητικό Πρωτοδικείο απέρριψε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση την αίτηση αναστολής κατά την ένδικων πράξεων προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας και επιβολής προστίμου, κατά το άρθρα 6 ν. 2523/1997 (βλ. ανωτ. σκέψη 1), με την αιτιολογία ότι «συνεπεία της ασκήσεως (της προσφυγής) βεβαιώθηκαν [...] με τις 3173 και 3174 [...] 23.5.2003 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, πασά 112.555,37 και 5075,91 ευρώ, που αντιστοιχούν σε ποσοστό 30% του επιβληθέντος προστίμου και σε ολόκληρο το ποσό του ως άνω καταλογισθέντος ΦΠΑ, για την καταβολή των οποίων (πασών) κλήθηκε σ αιτών με την 2187/26.5.2003 ατομική ειδοποίηση [...]», και ότι εφόσον, υπό τα δεδομένα αυτά, «οι ως άνω προσβαλλόμενες [...] πράξεις, σε όλα το ποσό του καταλογισθέντος ΦΠΑ και σε ποσοστό 30% του επιβληθέντος προστίμου έχουν ήδη εκτελεσθεί, αφού, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, έχουν πλέον βεβαιωθεί ταμειακώς τα πασά ταύτα, στην κρινόμενη περίπτωση, ανεξαρτήτως τυχόν υφισταμένης υλικής βλάβης του αιτούντος, αποκλείεται κατ' άρθρα 202 παρ. 2 εδ. β' του ΚΔΔ, η χορήγηση της αιτουμένης αναστολής». Η κρίση αυτή, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, δεν είναι νομίμως αιτιολογημένη, ως εκ τούτου δε η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί υπέρ του νόμου, όπως βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί υπέρ του νόμου την υπ' αριθ. 1307/2003 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς (σε Συμβούλιο), σύμφωνα με το σκεπτικό.

ΣτΕ ΕΑ 36/2001 (απόπασμα)

3. Επειδή, ως μόνος λόγος αναστολής προβάλλεται ότι, από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης και την επιστροφή του ανωτέρω ποσού των 16.675.000 δρχ., η αιτούσα θα υποστεί δυσβάστακτη επιβάρυνση, την οποία δεν θα μπορέσει να επανορθώσει σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως. **Ανεξάρτητα όμως από την αοριστία του ισχυρισμού αυτού, η οικονομική ζημία της αιτούσας δεν συνιστά, κατά την πάγια νομολογία της Επιτροπής Αναστολών, ανεπανόρθωτη βλάβη που δικαιολογεί τη χορήγηση αναστολής.**

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση και διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

ΣτΕ ΕΑ 164/2001 (απόπασμα)

3. Επειδή, προβάλλεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και η επιστροφή του ανωτέρω ποσού των 7.500.000 δραχμών στο Δημόσιο θα επιφέρει κλονισμό της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσης εταιρείας και αδυναμία της περαιτέρω λειτουργίας της, ενόψει των συνθηκών της αγοράς ετοιμού σκυροδέματος και της μειώσεως της οικοδομικής δραστηριότητας. **Δεν προσκομίζονται, όμως, από την αιτούσα, ούτε προκύπτουν από το φάκελο στοιχεία από τα οποία να πιθανολογείται η βασιμότητα του ισχυρισμού αυτού, ενόψει των οικονομικών αποτελεσμάτων της αιτούσης κατά τις προηγούμενες χρήσεις, των υποχρεώσεών της κλπ. Εξάλλου, κατά την πάγια νομολογία της Επιτροπής Αναστολών (βλ. ενδεικτικώς Ε.Α. 36/2001), η οικονο-**

μική ζημία δεν συνιστά ανεπανόρθωτη βλάβη που δικαιολογεί τη χορήγηση αναστολής. Ούτε, τέλος, μπορεί να θεωρηθεί προδήλως βάσιμη, κατά το άρθρο 52 παρ. 7 του π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999 (ΦΕΚ Α' 112), η ασκηθείσα κατά της επίδικης πράξεως αίτηση ακυρώσεως. Ενόψει των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά τούτα

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση.

ΣΤΕ ΕΑ 312/2001 (απόπασμα)

2. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου, με την υπ' αριθμ. 2706/22.12.2000 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων επανεγκρίθηκε η υπ' αριθμ. 2581/7.12.2000 απόφαση του αυτού Δημοτικού Συμβουλίου περί καθορισμού των συντελεστών του τέλους χρήσεως κοινοχρήστων χώρων για την τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων για το έτος 2001 και εντεύθεν. Στη συνέχεια, κατόπιν παραπομπής από τον Γ.Γ. Περιφέρειας Αττικής, τόσο η προσβαλλόμενη απόφαση όσο και η δι' αυτής επανεγκριθείσα υπ' αριθμ. 2581/7.12.2000 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, ακυρώθηκαν αντίστοιχα με τις υπ' αριθμ. 2/19.1.2001 και 1/8.1.2001 αποφάσεις της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Αθηνών. Ακολούθησε η άσκηση από μέρους του Δήμου Αθηναίων αιτήσεων ακυρώσεως και αναστολής των προαναφερθεισών υπ' αριθμ. 1/8.1.2001 και 2/19.1.2001 αποφάσεων της Επιτροπής κατά το μέρος που με τις αποφάσεις αυτές είχαν ακυρωθεί αντιστοίχως οι υπ' αριθμ. 2581/7.12.2000 και 2706/22.12.2000 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων. Ήδη, με την μεν υπ' αριθμ. 205/2001 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Δικαστηρίου ανεστάλη η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 1/8.1.2001 αποφάσεως της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Αθηνών, ενώ με την υπ' αριθμ. 206/2001 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών κρίθηκε ότι τόσο η υπ' αριθμ. 2706/22.12.2000 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων όσο και η ακυρώσασα αυτήν υπ' αριθμ. 2/19.1.2001 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 στερούνται εκτελεστού χαρακτήρα.

3. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, οι αιτούντες, οι οποίοι φέρονται ότι διατηρούν καταστήματα στην οδό Υμηττού στην περιοχή Παγκρατίου της περιφέρειας του Δήμου Αθηναίων ζητούν να ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 2706/22.12.2000 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων, κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή αυξήθηκε το τέλος χρήσεως κοινοχρήστων χώρων για την τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην οδό Υμηττού. Κατά της πράξεως αυτής οι αιτούντες έχουν ασκήσει αίτηση ακυρώσεως, δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η 15η Οκτωβρίου 2001.

4. Επειδή, εν όψει της ανωτέρω εκτεθείσης πλοκής της υποθέσεως και δοθέντος ότι, μετά την χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της υπ' αριθμ. 1/8.1.2001 αποφάσεως της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Αθηνών (Ε.Α. 205/2001), ισχύει η αποφασισθείσα από το Δημοτικό Συμβούλιο Αθηναίων αύξηση των συντελεστών του επιδικού τέλους, η Επιτροπή κρίνει ότι, ανεξάρτητα από την εκτελεστικότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, η υπό κρίση αίτηση αναστολής πρέπει να εξετασθεί κατ' ουσίαν.

5. Επειδή, δεν συγχωρείται κατ' αρχήν αναστολή εκτελέσεως κανονιστικής πράξεως, όπως είναι η προσβαλλομένη, εκτός εάν αυτός που ζητεί την αναστολή εκτελέσεως επικαλείται και αποδεικνύει ότι από την άμεση εφαρμογή της θα υποστεί άμεση, συγκεκριμένη και δυσχερώς επανορθώσιμη ζημία, οπότε και χορηγείται μερική μόνο αναστολή της πράξεως αυτής, ήτοι καθ' ό μέρος αφορά τον αιτούντα (Ε.Α. 281/1999, 216/2000 κ.ά.).

6. Επειδή, εξ άλλου, μόνη η χρηματική ζημία ως κατ' αρχήν επανορθώσιμη δεν δικαιολογεί την χορήγηση αναστολής εκτελέσεως, εκτός εάν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, ως εκ των οποίων η οικονομική επιβάρυνση από την εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως συνεπάγεται ανεπανόρθωτο κλονισμό της επιχειρήσεως του αιτούντος ή στέρηση των μέσων βιοπορισμού του (Ε.Α. 281/1999, 36/2001 κ.ά.).

7. Επειδή, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ισχυριζόμενοι ότι η πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση που προκαλείται σ' αυτούς από την αποφασισθείσα αναπροσαρμογή του συντελεστού του επιδικού τέλους θα επιφέρει την οικονομική καταστροφή των επιχειρήσεών τους αφού είτε

θα υποχρεωθούν να καταβάλουν άμεσα και για όλο το έτος 2001 ποσά, τα οποία, εν όψει των οικονομικών αποτελεσμάτων τους κατά τις προηγούμενες χρήσεις, θα επιφέρουν τον οικονομικό κλονισμό των επιχειρήσεών τους, είτε θα υποχρεωθούν να παραιτηθούν από τις υποβληθείσες αιτήσεις χορηγήσεως αδειών για την τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων, με συνέπεια να περιορισθεί στο ελάχιστο η λειτουργία των καταστημάτων τους που στηρίζεται ακριβώς στην τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στον έμπροσθέν τους κοινόχρηστο χώρο, οδηγούμενοι ούτω μετά βεβαιότητας σε επιχειρηματική και επαγγελματική καταστροφή (Ε.Α. 281/1999).

8. Επειδή, οι αιτούντες προς απόδειξη των ως άνω ισχυρισμών τους προσκόμισαν στοιχεία από τα οποία προκύπτει το ποσό που πρέπει να καταβάλει ο καθένας για τέλη χρήσεως κοινοχρήστων χώρων για το έτος 2001. Επίσης προσκόμισαν αντίγραφα των φορολογικών τους δηλώσεων ή των εκκαθαριστικών τους για τα κέρδη ή τις ζημίες που πραγματοποίησαν κατά το προηγούμενο έτος 2000 ή κατά τα έτη 1999 ή 1998. Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία αυτά προκύπτουν τα ακόλουθα: η πρώτη αιτούσα .... πρέπει, συνεπεία της αποφασισθείσης με την προσβαλλομένη απόφαση αυξήσεως, να καταβάλει επιπλέον 3.760.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη της για το έτος 2000 (χρήση 1.1.-31.12.2000) ανήλθαν σε 26.210.880. Ο δεύτερος αιτών ... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 1.200.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη του για το έτος 2000 ανήλθαν σε 3.704.424 δραχμές. Η τρίτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 2.400.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη της για το έτος 2000 ανήλθαν σε 14.545.559 δραχμές. Η τετάρτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 3.920.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη της για το έτος 2000 ανήλθαν σε 12.499.993 δραχμές. Ο πέμπτος αιτών ....., ο οποίος πρέπει να πληρώσει επιπλέον 1.200.000 δραχμές, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο για το έτος 2000, ενώ το δηλωθέν εισόδημά του για το έτος 1999 ανήλθε σε 7.850.483 δραχμές. Ο έκτος αιτών .... πρέπει να πληρώσει επιπλέον 1.800.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη του για το έτος 2000 ανήλθαν σε 1.804.675 δραχμές. Η εβδόμη αιτούσα ..... πρέπει να πληρώσει επιπλέον 3.200.000 δραχμές, ενώ για το έτος 2000 εδήλωσε ζημία. Η ογδόη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 1.680.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη της για το έτος 2000 ανήλθαν σε 6.231.761 δραχμές. Ο ένατος αιτών ..... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 4.400.000 δραχμές, ενώ το δηλωθέν εισόδημά του για το έτος 2000 ανήλθε σε 7.105.145 δραχμές. Η δεκάτη αιτούσα ..... πρέπει να πληρώσει επιπλέον 2.000.000 δραχμές, αλλά δεν προσέκομισε κανένα οικονομικό στοιχείο για το έτος 2000 ή το έτος 1999. Η ενδεκάτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 2.000.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη της για το έτος 2000 ανήλθαν σε 14.978.826 δραχμές. Η δωδεκάτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 2.600.000 δραχμές, αλλά δεν προσέκομισε στοιχεία για τα κέρδη του έτους 2000 ή του έτους 1999, ενώ σύμφωνα με τις προσκομισθείσες εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. τα ακαθάριστα έσοδα φορολογίας εισοδήματος χρήσεως 2000 ανέρχονται σε 109.159.298 δραχμές. Η δεκάτη τρίτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 2.000.000 δραχμές, αλλά δεν προσέκομισε οικονομικά στοιχεία για το έτος 2000, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη για το έτος 1999 ήσαν 15.619.634 δραχμές. Η δεκάτη τετάρτη αιτούσα .... πρέπει να πληρώσει επιπλέον 2.400.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη για το έτος 2000 ανήλθαν σε 1.396.899 δραχμές. Τέλος, η δεκάτη πέμπτη αιτούσα .... πρέπει να καταβάλει επιπλέον 880.000 δραχμές, ενώ τα δηλωθέντα κέρδη για το έτος 2000 ανήλθαν σε 8.758.129 δραχμές.

9. Επειδή, η Επιτροπή σταθμίζοντας τα οικονομικά δεδομένα κάθε αιτούντος, όπως αυτά προκύπτουν από τα προσκομισθέντα στοιχεία, κρίνει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα επιφέρει σοβαρότατο κλονισμό στη λειτουργία της επιχειρήσεως με συνέπεια βλάβη ανεπανόρθωτη, άλλως δυσχερώς επανορθώσιμη, ως προς τους εξής κατά την σειρά αναγραφής τους στο δικόγραφο της αιτήσεως αναστολής αιτούντες: ... Συνεπώς, ως προς τους έξι αυτούς αιτούντες η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να χορηγηθεί αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποχρεουμένων πάντως των εν λόγω αιτούντων ως προς τους οποίους γίνεται δεκτή η αίτηση, να καταβάλουν το επίδικο τέλος βάσει του συντελεστού που ίσχυε μέχρι την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενώ η Επιτροπή επιφυλάσσεται να επανέλθει ενδεχομένως μετά την έκδοση οριστικών αποφάσεων επί των αιτήσεων ακυρώσεως του Δήμου Αθηναίων κατά των υπ' αριθμ. 1/8.1.2001 και 2/19.1.2001 αποφάσεων της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Αθηνών. Ως προς τους λοιπούς αιτούντες, όμως, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί διότι η μεν φορολογική δήλωση που προσέκομισε η δεκάτη αιτούσα αφεώρα την χρήση 1998, από δε τα οικονομικά στοιχεία που προσέκομισαν οι λοιποί δεν δικαιολογείται η χορήγηση της ζητούμενης αναστολής, δεδομένου μάλιστα ότι η ασκηθείσα από τους αιτούντες αίτηση ακυρώσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προδήλως βάσιμη (Ε.Α. 281/1999).

...

ΣτΕ ΕΑ 281/1999 (απόπασμα)

3. Επειδή οι αιτούντες, ως λόγους αναστολής επικαλούνται ότι υφίσταται κίνδυνος από την εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων, με την οποία επήλθε αύξηση του οικείου συντελεστή σχεδόν κατά 1000%, είτε να υποχρεωθούν να καταβάλουν το τέλος και μάλιστα συνολικά και όχι ανά μήνα, είτε να παραιτηθούν από τις αιτήσεις που έχουν ήδη υποβάλει για να τους χορηγηθούν οι προβλεπόμενες άδειες χρήσεως, με αποτέλεσμα αυτοί να μην είναι σε θέση να λειτουργήσουν τα καταστήματά τους για πλέον του ημέσεως χρόνου, οδηγούμενοι μετά βεβαιότητας σε επιχειρηματική και επαγγελματική καταστροφή.

4. Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό (βλ. Ε.Α. 374/97, 301, 184/96, 413/93 κ.ά.), αναστολή εκτελέσεως κανονιστικής πράξεως, όπως είναι η προσβαλλόμενη, δεν χορηγείται, κατ' αρχήν, εκτός εάν αυτός που ζητεί την αναστολή εκτελέσεως προβάλλει, αποδεικνύεται δε αυτό και από τα στοιχεία του φακέλου, ότι από την εκτέλεση της κανονιστικής πράξεως θα υποστεί άμεση, συγκεκριμένη και δυσχερώς επανορθώσιμη ζημία, οπότε και χορηγείται μερική μόνο αναστολή της πράξεως αυτής, δηλαδή καθόσον αφορά στον αιτούντα. Εξ άλλου, μόνη η χρηματική ζημία, ως κατ' αρχήν επανορθώσιμη, δεν δικαιολογεί την χορήγηση αναστολής εκτελέσεως, εκτός αν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, ως εκ των οποίων η οικονομική επιβάρυνση από την εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως συνεπάγεται ανεπανόρθωτο κλονισμό της επιχειρήσεως του αιτούντος ή στέρση των μέσων βιοπορισμού του.

5. Επειδή οι αιτούντες - με εξαίρεση την τετάρτη αιτούσα ... προς απόδειξη των ως άνω ισχυρισμών τους προσκόμισαν στοιχεία από τα οποία προκύπτει το ακριβές ποσό που πρέπει να καταβάλει καθένας για τέλη χρήσεως κοινοχρήστων χώρων καταστημάτων για το έτος 1999. Επίσης προσκόμισαν έτερα στοιχεία, αντίγραφα των φορολογικών τους δηλώσεων ή των εκκαθαριστικών για τα κέρδη που εππραγματοποίησαν κατά το προηγούμενο έτος 1998 ή κατά το έτος 1997 και 1996. ...

6. Επειδή η Επιτροπή, σταθμίζοντας τα οικονομικά δεδομένα κάθε μιάς από τις αιτούσες επιχειρήσεις και το γεγονός ότι με την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 2880/98 απόφαση του δημοτικού συμβουλίου αυξήθηκε σημαντικά ο συντελεστής του οικείου τέλους για το έτος 1999, σε σχέση με τα προηγούμενα έτη 1996, 1997 και 1998, κατά τα οποία με όμοιες αποφάσεις του Δήμου οι συντελεστές αυτοί είχαν αναπροσαρμοσθεί σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα (15%, 10% και 5% αντίστοιχα), κρίνει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα επιφέρει σοβαρότερο κλονισμό στη δυνατότητα λειτουργίας της επιχειρήσεως με συνέπεια βλάβη ανεπανόρθωτη, άλλως δυσχερώς επανορθώσιμη, ως προς τους εξής κατά την σειράν αναγραφής τους εις το δικόγραφο της αιτήσεως αιτούντες: ... Συνεπώς, ως προς τους (πέντε) αυτούς αιτούντες η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να χορηγηθεί αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως μέχρι να εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της αιτήσεως περί ακυρώσεως της πράξεως αυτής, υποχρεομένων, πάντως, των εν λόγω αιτούντων, ως προς τους οποίους γίνεται δεκτή η αίτηση, να καταβάλουν το τέλος με τον συντελεστή που είχε καθορισθεί με την αμέσως προηγούμενη απόφαση του αυτού δημοτικού συμβουλίου. Ως προς τους λοιπούς, όμως, αιτούντες η αίτηση πρέπει να απορριφθεί διότι: α) τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από ...ήτοι τα στοιχεία επτά εκ των αιτούντων, δεν αφορούν το τελευταίο έτος 1998, αλλά προηγούμενα έτη, β) τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από ... καθαρά κέρδη 13.794.245 δραχμών, έναντι της υποχρεώσεως αυτής να πληρώσει για το τέλος 1.140.000 δρχ., γεγονός που δεν δικαιολογεί ως προς αυτήν χορήγηση αναστολής, γ) τα στοιχεία που προσέκομισε η δεκάτη πέμπτη αιτούσα ... τα οποία εμφανίζουν ζημία της εταιρείας, ανερχόμενη σε 62.879.436 δραχμές, είναι ανεπίσημα και δεν μπορούν να ληφθούν υπ' όψιν, ως πείθοντα στοιχεία και δ) η τετάρτη αιτούσα ... ουδέν στοιχείο προσέκομισε, φερόμενη ως διαλυθείσα.

7. Επειδή, κατά ταύτα η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως προς τους ως άνω μνημονευθέντες (πέντε) αιτούντες, να απορριφθεί δε ως προς τους λοιπούς (δέκα) αιτούντες, ένεκα των λόγων των ανωτέρω εκτέθηκαν.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση ως προς τους αιτούντες (πέντε) που μνημονεύονται στο σκεπτικό της απόφασης.

Αναστέλλει ως προς αυτούς και μόνον την εκτέλεση της υπ' αριθ. 2880/9.12.98 κανονιστικής απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων μέχρις εκδόσεως απόφασης υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της ασηθείσης αιτήσεως ακυρώσεως,

---

ΣτΕ ΕΑ 369/2000 (απόπασμα)

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα διαφημιστική εταιρεία ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ισχυριζόμενη, μεταξύ άλλων, ότι μετά την αναπροσαρμογή των συντελεστών των τελών διαφημίσεως για το έτος 2000 που αποφασίσθηκε με την πράξη αυτή και την πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση που προκαλείται σ' αυτήν από την εν λόγω αναπροσαρμογή, δεν θα δυνηθεί να ανταποκριθεί στις συμβατικές υποχρεώσεις που έχει αναλάβει απέναντι στους διαφημιζόμενους πελάτες της, με συνέπεια την αθέτηση των υποχρεώσεων αυτών και την εκ τούτου μείωση της εμπορικής της φήμης(προβάλλει δε ότι η αίτηση ακυρώσεως κατά της ανωτέρω κανονιστικής πράξεως είναι προδήλως βάσιμη, για το λόγο ότι η δημοσίευση της πράξεως αυτής υπήρξε πλημμελής καθ' όσον το οικείο, από 19.1.2000, αποδεικτικό δημοσιεύσεως υπογράφεται μόνον από τη δημοτική υπάλληλο που ενήργησε τη δημοσίευση και όχι και από δύο μάρτυρες, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 66 του β.δ/τος από 24.9/20.10.1958, με τις οποίες προβλέπεται ο τρόπος δημοσιεύσεως των κανονιστικών αποφάσεων των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων που αφορούν στην επιβολή φόρων, τελών, δικαιωμάτων, εισφορών και προσωπικής εργασίας. Ο λόγος αυτός, του οποίου η πραγματική βάση προκύπτει από το ευρισκόμενο στον φάκελο οικείο αποδεικτικό δημοσιεύσεως, είναι, κατά παγία νομολογία του Δικαστηρίου (ΣτΕ 1554/1996, 248, 1658/1997 κ.ά.) βάσιμος, και, συνεπώς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακυρώσεως της αιτούσας κατά της προσβαλλομένης πράξεως του Δήμου Αμαρουσίου είναι προδήλως βάσιμη.

6. Επειδή, ενόψει των προαναφερθέντων, η Επιτροπή κρίνει ότι συντρέχει εν προκειμένω λόγος αναστολής εκτελέσεως της υπ' αριθ. 383/9.12.1999 απόφασης του Δήμου Αμαρουσίου, κατά το μέρος που αυτή αφορά στην αιτούσα εταιρεία και κατά το μέρος αυτής που προβλέπει αυξημένους, έναντι των μέχρι του χρόνου της εκδόσεώς της ισχυόντων, συντελεστές τελών διαφημίσεως, ανεξαρτήτως του εάν η προκαλούμενη στην αιτούσα βλάβη είναι ή όχι δυσχερώς επανορθώσιμη. Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

ΣτΕ ΕΑ 304/2004 (απόπασμα)

7. Επειδή, η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ισχυριζόμενη αφ' ενός μεν ότι πιθανολογείται σοβαρά η βασιμότητα των προβαλλόμενων αιτιάσεων, αφ' ετέρου δε ότι από τον αποκλεισμό της και την ανάθεση του επίδικου δρομολογίου στην παρεμβαίνουσα εταιρεία, η οποία μάλιστα είχε υψηλότερη προσφορά, θα υποστεί σοβαρή βλάβη, η οποία δικαιολογεί την επιδιωκόμενη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Συγκεκριμένα η αιτούσα υποστηρίζει ότι η βλάβη της συνίσταται στην απώλεια του βασικότερου εσόδου της, απολύτως αναγκαίου για να ανταποκριθεί, ως νεοσύστατη εταιρεία, στις ιδιαίτερα αυξημένες οικονομικές της υποχρεώσεις που έχει αναλάβει για την απόκτηση, επισκευή-ανακαίνιση και επάνδρωση των δύο πλοίων της, με κίνδυνο τον οικονομικό κλονισμό της και την απώλεια τουλάχιστον του ενός πλοίου της, το οποίο δεν θα μπορεί να συντηρήσει, δεδομένου ότι το πλοίο «NONA ΜΑΙΡΗ» δεν εκτελεί δρομολόγια. Επίσης ισχυρίζεται ότι εξ αιτίας αυτών θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη η φήμη και η φερεγγυότητά της έναντι των προμηθευτών της και του συναλλασσομένου επιβατικού κοινού. Ο Υπουργός Αιγαίου ζητεί να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση διότι, όπως υποστηρίζει, εκτός του ότι δεν πιθανολογείται η βασιμότητα των προβαλλόμενων αιτιάσεων, συντρέχουν λόγοι υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που επιβάλλουν την άμεση εκτέλεση της ανάθεσης του επίδικου δρομολογίου. Συγκεκριμένα υποστηρίζει ότι επιβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν η ανάθεση της εξυπη-

ρήτησης της επίδικης ακτοπλοϊκής γραμμής, η οποία εξασφαλίζει τη σύνδεση των νησιών του Βορειοανατολικού Αιγαίου μεταξύ τους και με τη Βόρεια Ελλάδα, άλλως δηλ. σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως θα προκληθούν "ανυπέβλητα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα". Όσον δε αφορά τα περί οικονομικού κλονισμού της αιτούσης, αναφέρεται ότι αυτή από 1.11.2003 εκτελεί, με το πλοίο "Ν. ΛΗΜΝΟΣ", τρία άλλα επιδοτούμενα από το Υπουργείο Αιγαίου δρομολόγια, ως μειοδότηρια εταιρεία του διαγωνισμού της 30.6.2003. (βλ. το αριθ. πρωτ. ΔΜ/Φ.231.01/15507/17.11.2003 έγγραφο του Υπουργείου Αιγαίου προς το Δικαστήριο).

8. Επειδή, η Επιτροπή εκτιμώντας τους ισχυρισμούς των διαδίκων, που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη και σταθμίζοντας τη βλάβη των συμφερόντων της αιτούσης εταιρείας από την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως και τη βλάβη του δημόσιου συμφέροντος από την τυχόν αποδοχή της, κρίνει ότι λόγοι υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, συναπτόμενοι με την επιτακτική ανάγκη της εξασφάλισης της ακτοπλοϊκής σύνδεσης των νησιών του Βορειοανατολικού Αιγαίου μεταξύ τους και με τη Βόρεια Ελλάδα που εξυπηρετούνται με το επίδικο δρομολόγιο, κωλύουν την αποδοχή της υπό κρίση αιτήσεως, ανεξάρτητα από την τυχόν βασιμότητα των προβαλλόμενων αιτιάσεων. Συνεπώς πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

Διά τούτα

...

Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

ΣτΕ 84/2005 (περίληψη)

Άδεια λειτουργίας κυλινδρόμυλου αλέσεως σίτου -Ανάκληση άδειας και σφράγιση -.

Απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης αποφάσεως του Νομάρχη Δυτικής Αττικής, με την οποία ανακλήθηκε η χορηγηθείσα στον αιτούντα άδεια λειτουργίας του κυλινδρόμυλου αλέσεως σίτου και διατάχθηκε η διακοπή της λειτουργίας του αφού δεν αποδεικνύονται οι ισχυρισμοί του αιτούντος ότι λόγω αναπηρίας του δεν μπορεί να απασχοληθεί σε οποιαδήποτε άλλη εργασία πλην του κυλινδρόμυλου και ότι συντηρεί τον αδελφό του, ο οποίος επίσης δεν μπορεί να εργασθεί λόγω αναπηρίας, δεν αποδεικνύονται από τα προσκομιζόμενα στοιχεία ενώ η οικονομική ζημία, την οποία γενικώς ισχυρίζεται ότι θα υποστεί από την εκτέλεση δεν δικαιολογούν την αναστολή εκτέλεσεως .

ΣτΕ ΕΑ 757/2002 (απόσπασμα)

...

4. Επειδή αναστολή εκτελέσεως κανονιστικής πράξεως, όπως η προσβαλλομένη, δεν είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή. Επιτρέπεται κατ' εξαίρεση μόνον εάν ο αιτών προβάλλει, αποδεικνύεται δε από τα στοιχεία του φακέλου, ότι από την εκτέλεση της κανονιστικής πράξεως θα υποστεί άμεση, συγκεκριμένη και ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, οπότε και χορηγείται μερική μόνον αναστολή της πράξεως αυτής, καθόσον αφορά τον αιτούντα. Εξάλλου, μόνη η χρηματική ζημία, ως κατ' αρχήν επανορθώσιμη, δεν δικαιολογεί τη χορήγηση αναστολής, εκτός αν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, ως εκ των οποίων η οικονομική επιβάρυνση από την εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως συνεπάγεται ανεπανόρθωτο κλονισμό της επιχειρήσεως του αιτούντος ή στέρηση των μέσων βιοπορισμού του (Ε.Α. 347/1998, 281/1999, 369/2000, 312/2001 κ.ά.).

5. Επειδή το μεν πρώτο των αιτούτων φέρεται ως σωματείο με μέλη επιχειρήσεις εισαγωγής ή παραγωγής και εμπορίας πιστοποιημένων σπόρων, απαραίτητων για την ετήσια σπορά καλλιεργειών ανά την Ελλάδα. Οι λοιποί αιτούντες φέρονται ως μέλη του εν λόγω σωματείου, εταιρείες παραγωγής και εμπορίας πιστοποιημένου σπόρου σκληρού σίτου (δεύτερη έως και δέκατη) και φυσικά πρόσωπα (ενδέκατος και δωδέκατη) που ασχολούνται με το ίδιο αντικείμενο. Προβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση α) ότι η μείωση (από 15 σε 10 κιλά ανά στρέμμα) της ελάχιστης ποσότητας πιστοποιημένου σπόρου, που υποχρεούται να χρησιμοποιήσει ο παραγωγ-

γός για την σπορά σκληρού σίτου, προκειμένου να τύχει της προβλεπομένης συμπληρωματικής κοινοτικής ενισχύσεως, θα προκαλέσει στους αιτούντες και σε όλες τις εταιρείες παραγωγής ή εισαγωγής και εμπορίας πιστοποιημένου σπόρου ανεπανόρθωτη οικονομική ζημία, διότι συνολικά ποσότητα 45.000 τόνων πιστοποιημένου σπόρου, τον οποίο είχαν ετοιμάσει προς διάθεση βασισθέντες στην τροποποιηθείσα υπουργική απόφαση του Ιουλίου 2002 και στην προηγούμενη υπουργική απόφαση του 1998, θα μείνει αδιάθετη. Ειδικότερα προβάλλουν ότι το 30% της ποσότητας αυτής δε μπορεί να διατεθεί στην κοινή χρήση, διότι έχει γίνει ήδη επικάλυψη το σπόρου με χημικά απολυμαντικά, οπότε ή θα αποθηκευτεί για την επόμενη καλλιεργητική περίοδο, ή θα καταστραφεί, το δε υπόλοιπο 70% να πρέπει να διατεθεί με μειωμένη τιμή σαν κοινός σπόρος, ή να αποθηκευτεί για την επόμενη περίοδο, με αποτέλεσμα μείωση της βλαστικότητας αυτού και επιπλέον έξοδα αποθήκευσεως. Προβάλλουν επίσης β) ότι η μείωση της υποχρεωτικής ποσότητας πιστοποιημένου σπόρου, που θεσπίζει η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, θα έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή σίτου χαμηλής ποιότητας, που και θα διατίθεται σε χαμηλότερη τιμή και δεν θα έχει την ίδια ζήτηση από τις μεγάλες ξένες εταιρείες ζυμαρικών, που απορροφούν τον σκληρό σίτο υψηλής ποιότητας, με απώτερη συνέπεια ζημία των ίδιων των σιτοπαραγωγών.

6. Επειδή η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπ' όψιν α) ότι το ακριβές μέγεθος της οικονομικής ζημίας, την οποία ισχυρίζονται ότι θα υποστούν οι αιτούντες εκ της εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί, εφόσον δεν είναι εκ των προτέρων γνωστή η τύχη της πλεονάζουσας ποσότητας (αποθήκευση για την επόμενη περίοδο, διάθεση στην τρέχουσα τιμή κοινού σίτου ή καταστροφή, και σε ποιά ποσοστό), και ως εκ τούτου δεν προκύπτει αναμφιβόλως από τα στοιχεία του φακέλου κλονισμός των επιχειρήσεών τους, β) ότι εκ συμφέροντος τρίτου προβάλλεται μείωση της ποιότητας του σκληρού σίτου και του εισοδήματος των σιτοπαραγωγών, ως βλάβη δικαιολογούσα τη χορήγηση αναστολής, και γ) ότι οι αιτούντες είναι, ούτως ή άλλως, έμμεσοι αποδέκτες της προσβαλλομένης κανονιστικής αποφάσεως, της οποίας δεν είναι δυνατή η μερική αναστολή, κυρίως όμως σταθμίζοντας τη βλάβη, την οποία επικαλούνται οι αιτούντες, σε σχέση με την ανάγκη μειώσεως του κόστους παραγωγής του σκληρού σίτου, προς διαφύλαξη του εισοδήματος των αγροτών σιτοπαραγωγών, που έχει σημαντικά μειωθεί τα τελευταία χρόνια, ανάγκη που, όπως εκθέτει η Διοίκηση στις απόψεις της (βλ. υπ' αρ. 6497/14.10.2002 έγγραφο), υπαγόρευσε την επίμαχη μείωση και επιβάλλει την εφαρμογή της, κρίνει ότι δεν συντρέχει περίπτωση χορηγήσεως της ζητουμένης αναστολής, δεδομένου άλλωστε ότι η αίτηση ακυρώσεως δεν παρίσταται προδήλως βάσιμη.

Διά τούτα

Απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτηση.

ΣΤΕ ΕΑ 347/1998 (απόσπασμα)

3. Επειδή, η αναστολή εκτελέσεως κανονιστικής πράξεως δεν είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή. Επιτρέπεται κατ' εξαίρεση μόνο εάν ο αιτών αποδείξει ότι από την εφαρμογή της θα υποστεί άμεση, συγκεκριμένη και δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, οπότε και αναστέλλεται η εκτέλεση της πράξεως ως προς αυτόν, [βλ. Ε.Α. 412, 671/93, 199/96], εφ' όσον βεβαίως δεν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος που αποκλείουν τη χορήγηση της αναστολής [βλ. Ε.Α. 199/96].

4. Επειδή, οι αιτούσες, εκκοκκιστικές επιχειρήσεις του Νομού Βοιωτίας, ισχυρίζονται, με την κρινόμενη αίτηση όπως συμπληρώθηκε με το από 18.6.1998 υπόμνημα, ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα επιφέρει μείωση του κύκλου εργασιών τους και θα οδηγήσει στην παύση λειτουργίας τους. Και αυτό, λόγω της καταργήσεως των μεσιτών βαμβακιού και των δυσχερειών που δημιουργούνται με την προσβαλλόμενη ρύθμιση στη μετακίνηση των παραγωγών από άλλους νομούς, και την προκαλούμενη έτσι, κατά τους ισχυρισμούς τους, νόθευση του ελεύθερου ανταγωνισμού, οι αιτούσες περιορίζονται ουσιαστικά στην εκκόκκιση μόνο της παραγωγής βαμβακιού του νομού, όπου είναι εγκατεστημένες, η οποία όμως δεν επαρκεί για την κάλυψη των υψηλών εξόδων λειτουργίας τους (κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος, αμοιβές προσωπικού), ενόψει και του ότι, κατά τους ισχυρισμούς τους, ο νομός Βοιωτίας μαζί με την όμορη επαρχία Λοκρίδας του Νομού Φθιώτιδας παράγει μόνο το 13% της συνολικής ετήσιας παραγωγής βαμβακιού σε πανελλήνια κλίμακα με α-

ντίστοιχη συγκέντρωση σε αυτόν του 35% των εκκοκιστικών επιχειρήσεων της χώρας.

5. Επειδή, ανεξαρτήτως του ότι δεν αποδεικνύεται η βλάβη, την οποία επικαλούνται οι αιτούσες, πάντως, κατά την κρίση της Επιτροπής, από τις απόψεις της Διοικήσεως προς το Συμβούλιο της Επικρατείας [βλ. το 3399/13.2.1998 έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας] και τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι **η προσβαλλόμενη ρύθμιση υπαγορεύθηκε από λόγους δημοσίου συμφέροντος**, αναγόμενους προεχόντως στη διασφάλιση της πραγματικής παραγωγής και την απόδοση της κοινοτικής ενισχύσεως στους πραγματικούς δικαιούχους. Συνεπώς, εφόσον συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος, αποκλείεται, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα στην τρίτη σκέψη, η χορήγηση της ζητούμενης αναστολής εκτελέσεως.

6. Επειδή, κατόπιν αυτών, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Δια τούτα

Απορρίπτει την αίτηση.

ΣτΕ ΕΑ 463/2006 (απόσπασμα)

5. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως θα επιφέρει ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στην αιτούσα, η οποία έχει δαπανήσει 5.000.000 ευρώ για την επένδυση και έχει συνάψει συμβάσεις με ποντοπόρα πλοία του εξωτερικού και τις 9 μεγαλύτερες ναυτικές εταιρείες που εκτελούν δρομολόγια στο Αιγαίο και στο Ιόνιο, καθώς και με τις προμηθεύτριες εταιρείες ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ και ΕΚΟ, τυχόν δε υπαναχώρηση θα επιφέρει κατάπτωση εγγυήσεων, απώλεια κερδών και πλήρη καταστροφή της αιτούσης λόγω και του υψηλού δανεισμού, στον οποίο έχει προβεί για την υλοποίηση της επένδυσης αυτής. Ακόμη θα επέλθει μείωση της επαγγελματικής πίστωσης, φήμης και πελατείας της αιτούσης, απώλεια θέσεων εργασίας 60 εργαζομένων που απασχολούνται στα δεξαμενόπλοιά της και παρακώλυση της επικοινωνίας των νησιών του Αιγαίου και Ιονίου, λόγω της μη εξυπηρέτησεως των ναυτικών εταιρειών που δραστηριοποιούνται εκεί. Οι λόγοι, όμως, περί ισχυρού οικονομικού κλονισμού της αιτούσης, μείωσης της επαγγελματικής πίστωσης, φήμης και πελατείας της είναι απορριπτέοι προεχόντως διότι **προβάλλονται αναποδείκτως**. Εξάλλου, οι λόγοι για απώλεια θέσεων εργασίας και παρακώλυση των θαλασσιών συγκοινωνιών, ανεξαρτήτως του ζητήματος ότι προβάλλονται εκ συμφέροντος τρίτου, είναι πάντως απορριπτέοι προεχόντως διότι προβάλλονται επίσης αναποδείκτως. Τέλος, κατά τα λοιπά η οικονομική βλάβη, την οποία επικαλείται η αιτούσα, ως συνέπεια της αμέσου εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως, δεν θεμελιώνει λόγο αναστολής διότι είναι κατ' αρχήν, επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της σχετικής αιτήσεως ακυρώσεως (πρβλ. Ε.Α. 485/2005, 984/2004).

6. Επειδή, οι λόγοι ακυρώσεως, οι οποίοι προβάλλονται κατά της προσβαλλομένης πράξεως, ότι δηλ. μη νομίμως κρίθηκε ότι δεν απαιτείτο τήρηση εξ αρχής της διαδικασίας εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων, αφού επρόκειτο για ανανέωση ήδη εγκεκριμένων όρων, και ότι δεν αιτιολογείται η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται για ανανέωση, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως προδήλως βάσιμοι.

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά τούτα

Απορρίπτει την αίτηση.

ΣτΕ ΕΑ 1114/2007 (περίληψη)

Μέλη ΔΕΠ-ΑΕΙ - Καθηγητές Ιατρικής Σχολής - Πειθαρχική ποινή προσωρινής παύσης -

Δεν αναστέλλεται **κατ' αρχήν** η εκτέλεση πράξεων που επιβάλλουν πειθαρχικές κυρώσεις, γιατί η άμεση εκτέλεση των πράξεων αυτών επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος.

Ο αιτών, μέλος ΔΕΠ, προβάλλει ότι θα διαταραχθεί η λειτουργία της παιδοχειρουργικής κλινικής την οποία διευθύνει επί πολλά έτη λόγω και της δυσχερούς εξασφάλισης σύντομης «διαδοχής» του. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως ως αναπόδεικτος.

Επίσης προβάλλει ότι από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα επέλθει μακρόχρονη διακοπή της επαφής του με το πανεπιστημιακό και κλινικό έργο, θα παρακωλυθεί η πρόοδος διδακτορικών διατριβών πτυχιούχων και θα υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη ο ίδιος και η οικογένειά του δεδομένου ότι οι αποδοχές του ως μέλους Δ.Ε.Π. αποτελούν τη μόνη πηγή βιοπορισμού του, εν όψει και του ότι είναι βεβαρυμένος με τοκοχρεωλυτικές δόσεις από στεγαστικά δάνεια.

Η Επιτροπή, εν όψει της φύσης της πράξης της οποίας ζητείται η αναστολή εκτέλεσης αλλά και της βαρύτητας του πειθαρχικού παραπτώματος για το οποίο τιμωρήθηκε ο αιτών, και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τιμωρούμενοι με την ποινή της προσωρινής παύσεως πανεπιστημιακοί λειτουργοί λαμβάνουν το ήμισυ των τακτικών αποδοχών τους και ότι, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία, ο αιτών βαρύνεται μεν με εξόφληση τοκοχρεωλυτικών δόσεων που ανέρχονται σε 1.592 ευρώ μηνιαίως από στεγαστικά δάνεια ανερχόμενα σε 159.000 ευρώ αλλά δεν προσκομίζει στοιχεία για τα εισοδήματα αυτού και της συζύγου του, κρίνει ότι δεν πρέπει να χορηγηθεί η αιτούμενη αναστολή.

ΣτΕ ΕΑ 305/2005 (απόσπασμα)

3. Επειδή, δεν αναστέλλεται, **κατ' αρχήν**, η εκτέλεση πράξεων που επιβάλλουν πειθαρχικές κυρώσεις, γιατί η άμεση εκτέλεση των πράξεων αυτών επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος (Ε.Α. 53/2002, 497, 194/2000, 467/1998, 738/1995, 560/1992 κ.ά).

4. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκληθεί σ' αυτόν ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος διότι η βλάβη αυτή θα επανορθωθεί πλήρως σε περίπτωση ακυρώσεως της εν λόγω απόφασης. Επίσης είναι απορριπτέος ο λόγος αναστολής κατά τον οποίο από την εκτέλεση της απόφασης θα υποστεί επιδείνωση η ήδη κλονισμένη υγεία του αιτούντος για την αποκατάσταση της οποίας απαιτείται άμεση χειρουργική επέμβαση διότι προβάλλεται όλως αορίστως. Εξάλλου, προβάλλεται από τον αιτούντα ότι θα διαταραχθεί η λειτουργία της παιδοχειρουργικής κλινικής την οποία διευθύνει επί πολλά έτη λόγω και της δυσχερούς εξασφάλισης σύντομης «διαδοχής» του. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως ως αναπόδεικτος.

5. Επειδή, περαιτέρω, ο αιτών προβάλλει ότι από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης α) θα επέλθει μακρόχρονη διακοπή της επαφής του με το πανεπιστημιακό και κλινικό έργο, με αποτέλεσμα την κατάλυση των προσωπικών του σχέσεων με τους ασθενείς της κλινικής και το προσωπικό και τη διάρρηξη της συνεργασίας με τους φοιτητές, β) θα παρακωλυθεί η πρόοδος πολλών διδακτορικών διατριβών πτυχιούχων στις αντίστοιχες επιτροπές των οποίων συμμετέχει ως επιβλέπων καθηγητής ή απλό μέλος και γ) θα υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη ο ίδιος και η οικογένειά του που αποτελείται από τη σύζυγό του και την ανήλικη θυγατέρα του, δεδομένου ότι οι αποδοχές του ως μέλους Δ.Ε.Π. πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης αποτελούν

τη μόνη πηγή βιοπορισμού του, εν όψει και του ότι είναι βεβαρυμένος με τοκοχρεωλυτικές δόσεις από στεγαστικά δάνεια που έχει λάβει ανερχόμενα στο ποσό των 350.000 ευρώ. Η Επιτροπή, εν όψει της φύσης της πράξης της οποίας ζητείται η αναστολή εκτέλεσης αλλά και της βαρύτητας του πειθαρχικού παραπτώματος για το οποίο τιμωρήθηκε ο αιτών, και λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 249/1976 (Α' 7), οι τιμωρούμενοι με την ποινή της προσωρινής παύσεως πανεπιστημιακοί λειτουργοί λαμβάνουν το ήμισυ των τακτικών αποδοχών τους και ότι, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία, ο αιτών βαρύνεται με εξόφληση τοκοχρεωλυτικών δόσεων που ανέρχονται σε 1.592 ευρώ μηνιαίως από στεγαστικά δάνεια ανερχόμενα σε 159.000 ευρώ αλλά δεν προσκομίζει στοιχεία για τα εισοδήματα αυτού και της συζύγου του, κρίνει, σταθμίζοντας το δημόσιο συμφέρον που επιβάλλει την άμεση εκτέλεση της πειθαρχικής ποινής που επιβλήθηκε και τη βλάβη που υφίσταται ο αιτών, ότι δεν πρέπει να χορηγηθεί η αιτούμενη αναστολή.

6. Επειδή, εξάλλου, εν όψει των λόγων που προβάλλονται με την αίτηση ακυρώσεως, δεν προκύπτει, κατά την κρίση της Επιτροπής, το προδήλως βάσιμο αυτής.

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση αναστολής πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση και

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου

ΣτΕ ΕΑ 45/2010 (περίληψη)

Φυτοπροστατευτικά προϊόντα - Ανάκληση έγκρισης φυτοπροστατευτικού προϊόντος -. Δεν συνιστά νόμιμο λόγος αναστολής η οικονομική ζημία της αιτούσης από την ακύρωση παραγγελιών. Ο κίνδυνος της απώλειας μεριδίου της ελληνικής αγοράς (η οποία μάλιστα, δεν αποτελεί τη μόνη αγορά ενδιαφέροντος της αιτούσης) δεν συνιστά λόγο αναστολής, εφόσον η αιτούσα δεν απέδειξε, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής Αναστολών, ότι είναι αδύνατη η ανάκτηση σημαντικού κλάσματος του μεριδίου αυτού σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως.

ΣτΕ ΕΑ 732/2007 (απόσπασμα)

4. Επειδή, κατά τα παγίως κριθέντα, η χρηματική ζημία την οποία προκαλεί η εκτέλεση διοικητικής πράξεως δεν συνιστά βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, ικανή να δικαιολογήσει την αποδοχή αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως της πράξεως, εκτός εάν αποδεικνύεται ότι η προκαλούμενη χρηματική ζημία έχει τέτοια έκταση, ώστε προκαλεί ανεπανόρθωτο ή δυσχερώς επανορθώσιμο οικονομικό κλονισμό της επιχειρήσεως του αιτούντος ή στέρηση των μέσων βιοπορισμού του.

5. Επειδή, η αιτούσα ιατρική εταιρία, η οποία φέρεται ότι διατηρεί ακτινολογικό εργαστήριο στην πόλη των Θηβών, ισχυρίζεται ότι από την εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως θα υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη και τούτο διότι, ενώ μέχρι τούδε ήταν το μοναδικό συμβεβλημένο με τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) εργαστήριο στην Θήβα, στο οποίο εκτελούνται αξονικές τομογραφίες, με ανώτατο όριο ανά μήνα τις 45 αξονικές τομογραφίες, ο αριθμός αυτός θα επιμεριστεί εάν υπάρξουν και άλλα εργαστήρια στο νομό που θα συμβληθούν με τον Ο.Γ.Α., με αποτέλεσμα την απώλεια της πελατείας της και την μείωση των εσόδων της. Η βλάβη, όμως, αυτή ως οικονομική βλάβη, είναι, κατ' αρχήν, επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως, ενώ, εξ άλλου, ουδέν στοιχείο προσκομίζει ή επικαλείται η αιτούσα από το οποίο να προκύπτει ισχυρός οικονομικός κλονισμός της επιχειρήσεώς της από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης

πράξεως. Εν όψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν παρίστανται προδήλως βάσιμοι οι δια της αιτήσεως ακυρώσεως προβαλλόμενοι λόγοι, και, ειδικότερον, οι λόγοι περί παραβάσεως νόμου και μη νόμιμης αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως εν όψει των τιθεμένων από την ισχύουσα νομοθεσία κριτηρίων ιδρύσεως ακτινολογικών εργαστηρίων (πληθυσμιακών κ.ά.), η Επιτροπή κρίνει ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση χορηγήσεως της ζητουμένης αναστολής εκτελέσεως.

6. Επειδή, κατόπιν τούτων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διάταυτα

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση.

ΣτΕ ΕΑ 463/2006 (απόσπασμα)

5. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως θα επιφέρει ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στην αιτούσα, η οποία έχει δαπανήσει 5.000.000 ευρώ για την επένδυση και έχει συνάψει συμβάσεις με ποντοπόρα πλοία του εξωτερικού και τις 9 μεγαλύτερες ναυτικές εταιρείες που εκτελούν δρομολόγια στο Αιγαίο και στο Ιόνιο, καθώς και με τις προμηθεύτριες εταιρείες ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ και ΕΚΟ, τυχόν δε υπαναχώρηση θα επιφέρει κατάπτωση εγγυήσεων, απώλεια κερδών και πλήρη καταστροφή της αιτούσης λόγω και του υψηλού δανεισμού, στον οποίο έχει προβεί για την υλοποίηση της επένδυσης αυτής. Ακόμη θα επέλθει μείωση της επαγγελματικής πίστεως, φήμης και πελατείας της αιτούσης, απώλεια θέσεων εργασίας 60 εργαζομένων που απασχολούνται στα δεξαμενόπλοιά της και παρακώλυση της επικοινωνίας των νησιών του Αιγαίου και Ιονίου, λόγω της μη εξυπηρετήσεως των ναυτικών εταιρειών που δραστηριοποιούνται εκεί. Οι λόγοι, όμως, περί ισχυρού οικονομικού κλονισμού της αιτούσης, μειώσεως της επαγγελματικής πίστεως, φήμης και πελατείας της είναι απορριπτέοι προεχόντως διότι προβάλλονται αναποδείκτως. Εξάλλου, οι λόγοι για απώλεια θέσεων εργασίας και παρακώλυση των θαλασσιών συγκοινωνιών, ανεξαρτήτως του ζητήματος ότι προβάλλονται εκ συμφέροντος τρίτου, είναι πάντως απορριπτέοι προεχόντως διότι προβάλλονται επίσης αναποδείκτως. Τέλος, κατά τα λοιπά η οικονομική βλάβη, την οποία επικαλείται η αιτούσα, ως συνέπεια της αμέσου εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως, δεν θεμελιώνει λόγο αναστολής διότι είναι κατ' αρχήν, επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησεως της σχετικής αιτήσεως ακυρώσεως (πρβλ. Ε.Α. 485/2005, 984/2004).

6. Επειδή, οι λόγοι ακυρώσεως, οι οποίοι προβάλλονται κατά της προσβαλλομένης πράξεως, ότι δηλ. μη νομίμως κρίθηκε ότι δεν απαιτείτο τήρηση εξ αρχής της διαδικασίας εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων, αφού επρόκειτο για ανανέωση ήδη εγκεκριμένων όρων, και ότι δεν αιτιολογείται η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται για ανανέωση, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως προδήλως βάσιμοι.

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταυτα

Απορρίπτει την αίτηση.

ΣτΕ ΕΑ 984/2004 (απόσπασμα)

3. Επειδή η αιτούσα προβάλλει ότι η εκτέλεση των προσβαλλομένων πράξεων θα της προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, προβάλλεται ότι ο ήδη εισαχθείς γόννος -προς εκτροφή του οποίου επετράπη, όπως προε-

κτέθηκε, η λειτουργία της μονάδας μέχρι την 6.7.2005- δεν καλύπτει τη δυναμικότητα της μονάδας της, ότι αδυνατεί, λόγω της ανακλήσεως της αδείας εκμισθώσεως, να δεχθεί νέες παραγγελίες, ότι εξ αυτού του λόγου, μέχρι την εκδίκαση της αιτήσεως ακυρώσεως, «θα έχει απωλέσει την επιχειρηματική της εμβέλεια στην αγορά», ότι από την υπολειτουργία υφίστανται φθορά οι εγκαταστάσεις της, ότι κινδυνεύει να συρρικνωθεί και να αναστείλει οριστικά τη λειτουργία της. Υποστηρίζει, επίσης, ότι δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που ανέλαβε έναντι του Ινστιτούτου Θαλάσσιας Βιολογίας Κρήτης [ΙΘΑΒΙΚ], δυνάμει των από 20.4.2003 και 12.11.2003 συμβάσεων, στο πλαίσιο πιλοτικών προγραμμάτων εκτροφής νέων ειδών. Εφόσον όμως η αιτούσα, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, δεν είχε αρχίσει να λειτουργεί με τη δυναμικότητα που είχε ορισθεί με ποινή ακυρότητας, ως όρος της αδείας εκμισθώσεως και της σχετικής συμβάσεως, σε εκτέλεση του οποίου εκδόθηκε η απόφαση του Νομάρχη Κορινθίας 478/28.5.2003, δυνάμει δε της μεταγενέστερης 601/7.7.2003 αποφάσεως του επετράπη μάλιστα η λειτουργία της προς ολοκλήρωση της εκτροφής του ήδη εισαχθέντος γόνου μέχρι την 6.7.2005, και δεδομένου ότι η βλάβη, την οποία επικαλείται, η αιτούσα είναι κυρίως οικονομική και, συνεπώς, επανορθώσιμη κατ' αρχήν σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως ακυρώσεως, δεν συντρέχει, κατά την κρίση της Επιτροπής, λόγος αποδοχής του κρινομένου αιτήματος προσωρινής δικαστικής προστασίας.

4. Επειδή, συνεπώς, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

ΣΤΕ ΕΑ 1103/2007 (απόσπασμα)

4. Επειδή, η πρώτη από τους αιτούντες είναι εμπορική εταιρεία, με αντικείμενο εργασιών, όπως προβάλλει στο δικόγραφο, εισαγωγές-εξαγωγές και εμπόριο: α) ελαστικών και πλαστικών σωλήνων όλων των μεγεθών, β) αντλιών, γ) πυροσβεστικών ειδών, δ) αεροσυμπιεστών και λοιπών παρεμφερών ειδών. Η έδρα της ευρίσκεται στον Πειραιά επί της οδού Φ. αρ. 23, παραπλεύρως του σιδηροδρομικού διαδρόμου. Η βλάβη που υποστηρίζει ότι επέρχεται στην επιχείρησή της από την κατασκευή του επίδικου έργου έγκειται α) στην αδυναμία των φορτηγών οχημάτων που μετακινούν τα προϊόντα που εμπορεύεται να προσεγγίσουν την έδρα της, λόγω της ανεγέρσεως στηθαίου περίφραξης (τοιχίου) που μειώνει το πλάτος της οδού Φ. και β) στην εν γένει δυσκολία πρόσβασης στην έδρα της, λόγω της κατάρρευσης της ισόπεδης οδικής διαβάσεως της οδού Α. Δ. Υ. τα δεδομένα αυτά, η πρώτη αιτούσα και ο, ομόρρυθμος αυτής εταίρος, δεύτερος αιτών, έχουν, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον να ασκήσουν την υπό κρίση αίτηση.

5. Επειδή, η έχουσα δικαίωμα παρεμβάσεως κοινοπραξία ισχυρίζεται ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως εκπρόθεσμη και θα πρέπει, για το λόγο αυτό να απορριφθεί. Τούτο δε διότι, κατά τους ισχυρισμούς της, η αίτηση αυτή ασκείται σε χρονικό διάστημα πλέον των 23 μηνών από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, για την οποία είχε υπάρξει έντονο ενδιαφέρον των κατοίκων της περιοχής και προβολή από τα Μ.Μ.Ε., καθώς και πλέον των 7 μηνών από την έναρξη των φυσικών εργασιών της κατασκευής του επίδικου έργου που έγινε τον Ιούνιο του 2005. Ωστόσο, όπως αναφέρθηκε ήδη, η βλάβη των αιτούντων απορρέει, κατά κύριο λόγο, από τη μείωση του πλάτους της οδού Φ. εξ αιτίας της ανέγερσης στηθαίου περίφραξης εκατέρωθεν του σιδηροδρομικού διαδρόμου, του οποίου, όμως, η ακριβής ημερομηνία έναρξης κατασκευής δεν προκύπτει ούτε από τα στοιχεία του φακέλου της Διοίκησης, ούτε από όσα προσκομίζει η έχουσα δικαίωμα παρεμβάσεως κοινοπραξία. Δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ως προδήλως εκπρόθεσμη η αίτηση ακυρώσεως, παρά το γεγονός ότι αυτή ασκείται μετά την πάροδο πλέον των 23 μηνών από της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αφού αυτή δεν προκύπτει ότι έχει κοινοποιηθεί στους αιτούντες, ενώ κατά το χρονικό διάστημα από της εκδόσεως της και μέχρι την έναρξη των εργασιών κατασκευής του εν λόγω στηθαίου δεν ήταν αντιληπτή σε αυτούς η βλάβη, της οποίας γίνεται επίκληση.

6. Επειδή, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι από την κατασκευή του επίδικου έργου και, συγκεκριμένα, από την ανέγερση του στηθαίου περίφραξης, η επιχείρησή τους θα υποστεί οικονομική βλάβη, μέχρις ισχυρού κλο-

νισμού, λόγω της μείωσης του κύκλου εργασιών, της διαρροής πελατείας, της αδυναμίας προσέλκυσης νέων πελατών και της μείωσης της φήμης της. Ειδικότερα, προβάλλεται ότι από την μείωση του πλάτους της οδού Φ. είναι δυνατή πλέον η είσοδος σε αυτή μόνο μικρών φορτηγών οχημάτων, ενώ τα μεγαλύτερα τριαξονικά οχήματα δεν δύνανται να προσεγγίσουν στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, διότι, εάν το επιχειρήσουν, θα εγκλωβιστούν στην οδό Φ., εφόσον δεν μπορούν να απομακρυνθούν ούτε με επιτόπια στροφή, ούτε με όπισθεν. Αυτό έχει ως συνέπεια, όπως ισχυρίζονται οι αιτούντες, ότι τα εμπορεύματα που έχουν μεγάλες διαστάσεις και φορτώνονται μόνο στα μεγαλύτερα τριαξονικά οχήματα δεν μπορούν να παραληφθούν και να παραδοθούν στους συναλλασσόμενους της επιχείρησης, με αποτέλεσμα η τελευταία να υφίσταται διαρροή πελατείας και αδυναμία προσέλκυσης νέων πελατών. Από τη μείωση του κύκλου εργασιών της επιχείρησης (που εκτιμάται σε ποσοστό 50%) καθίσταται σφόδρα πιθανή η αδυναμία της επιχείρησης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της απέναντι στους 19 εργαζομένους. Επίσης, ισχυρίζονται ότι, λόγω της διαμορφωθείσας καταστάσεως, επέρχεται μείωση της αγοραστικής αξίας του ακινήτου ιδιοκτησίας τους σε ποσοστό 50%. Περαιτέρω, ο δεύτερος αιτών, ομόρρυθμος εταίρος της πρώτης αιτούσας, ισχυρίζεται ότι υφίσταται ανεπανόρθωτη βλάβη από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, διότι θα ευθύνεται εις ολόκληρον με όλη την περιουσία του σε περίπτωση αδυναμίας εξοφλήσεως των χρεών της πρώτης αιτούσας, λόγω της διαμορφωθείσας καταστάσεως. Τέλος, προβάλλεται ότι η κατάργηση της οδικής σύνδεσης στην ισόπεδη διάβαση στην οδό Α. Δ., σε συνδυασμό με την κατάργηση και των ισόπεδων διαβάσεων στις οδούς Υμηττού και Φαλήρου θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο τις κυκλοφοριακές συνθήκες της περιοχής. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους οι αιτούντες προσκομίζουν τα ακόλουθα: α) 2 τοπογραφικά διαγράμματα Ιανουαρίου 2006 του Πολιτικού Μηχανικού Σ.Γ., στα οποία εμφανίζεται πλάτος της οδού Φ. 4,50 μ και ελάχιστη απόσταση μεταξύ γραμμής δόμησης και στηθαίου 7,50 μ., ενώ βεβαιώνεται ότι για νταλικά με διαστάσεις 2,50 μ. Χ 14,50 μ. η απόσταση, προκειμένου να καθίσταται δυνατή η επιχείρηση ελιγμών, πρέπει να είναι τουλάχιστον 11 μ., β) τεχνική έκθεση του ιδίου ως άνω Πολιτικού Μηχανικού, στην οποία περιγράφεται η δυσκολία προσέγγισης στην έδρα της επιχείρησης των μεγάλων τριαξονικών οχημάτων και γ) διάφορες επιστολές από συναλλασσόμενες με την επιχείρηση εταιρείες, με τις οποίες διαμαρτύρονται για το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και ζητούν πλέον η μεταφορά των προϊόντων να γίνεται με ευθύνη της πρώτης αιτούσας ή με πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση αυτής.

7. Επειδή, προς αντίκρουση των παραπάνω ισχυρισμών των αιτούντων, η έχουσα δικαίωμα παρεμβάσεως προβάλλει ότι, όπως αναλύεται στα σημεία 5-3 και 5-5 της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, λόγοι ασφαλείας για τους διερχόμενους πεζούς και για τα κινούμενα αυτοκίνητα επιβάλλουν την κατασκευή στηθαίων περίφραξης, τα οποία αντικαθιστούν τα παλαιότερου τύπου αντιαισθητικά και επικίνδυνα κυκλιδώματα που υπήρχαν στην περιοχή. Περαιτέρω, προβάλλεται ότι δεν επέρχεται διαπλάτυνση του υφιστάμενου σιδηροδρομικού διαδρόμου, αλλά μετατόπιση του σιδηροδρομικού δικτύου κατά 0,20 μ. δυτικότερα και, πάντως, εντός του εύρους απαλλοτριώσεως του Ο.Σ.Ε. Εξάλλου, προβάλλεται ότι οι εργασίες κατασκευής του στηθαίου έχουν ήδη ολοκληρωθεί και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η ζητούμενη αναστολή εκτελέσεως. Ακολούθως, προβάλλεται ότι από την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων προκύπτει ότι η ισόπεδη διάβαση της οδού Δ. δεν καταργείται, τουλάχιστον στην παρούσα φάση κατασκευής, αλλά αναβαθμίζεται ποιοτικά, από πλευράς βατότητας. Τέλος, προβάλλονται λόγοι δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι επιβάλλουν την άμεση εκτέλεση του επίδικου έργου (αναβάθμιση σιδηροδρομικού δικτύου, οδική ασφάλεια, αντιμετώπιση ρύπανσης περιβάλλοντος, ανατροπή διευκολύνσεων ατόμων με ειδικές ανάγκες, αποσυμφόρηση κυκλοφορίας).

8. Επειδή, μόνη η χρηματική ζημία δεν δικαιολογεί την χορήγηση αναστολής εκτελέσεως διοικητικής πράξεως, εκτός εάν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, εξ αιτίας των οποίων η οικονομική επιβάρυνση, η οποία ήθελε προκύψει από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξεως, προξενεί στον αιτούντα βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη (Ε.Α. 655/2003, 77/2004, 717/2005).

9. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ιδίως δε από την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (κεφ. 5 σελ. 4) για το επίδικο έργο, προκύπτει ότι στο συγκεκριμένο σημείο, όπου ευρίσκεται η επιχείρηση της αιτούσας, επιχειρείται «η βελτίωση κατά το δυνατόν της χάραξης των τριών κλειστών καμπύλων του μετρικού διαδρόμου, με τη χρήση ακτινών κατάλληλων για συρμούς κανονικού πλάτους. Αυτές οι βελτιώσεις χάραξης οδηγούν στην τοπική μείωση του πλάτους του αριστερού παραπλεύρου στο ύψος της οδού Α. Δ. και στην κατάληψη χώρου από το Εργοστάσιο Ρετσίνα (λωρίδα περίπου 15μ. πλάτους προς τη νότια πλευρά)». Εξάλλου, την κατασκευή του περιμετρικού τοιχίου περίφραξης εκατέρωθεν του σιδηροδρομικού διαδρόμου επέβαλαν (όπως αναφέρεται στην μ.π.ε. κεφ. 5 σελ. 3 και σελ. 5) λόγοι ασφαλείας και

προστασίας των διερχόμενων πεζών (εκούσια παραβίαση από παιδιά, νεαρά άτομα) και της οδικής κυκλοφορίας στις παράπλευρες οδούς (αποτροπή εισόδου ή πτώση οχήματος στο διάδρομο), καθώς το υφιστάμενο, κατά τμήματα του διαδρόμου, χαμηλό κιγκλίδωμα θεωρήθηκε ανεπαρκές. Από την μετακίνηση της χάραξης των γραμμών του διαδρόμου και την κατασκευή του στηθαίου, (οι οποίες, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της έχουσας δικαίωμα παρεμβάσεως, γίνονται εντός του εύρους απαλλοτρίωσης του ΟΣΕ), το πλάτος της οδού Φ., έμπροσθεν της ιδιοκτησίας της αιτούσας βαίνει μειούμενο από 6.50 μέτρα που ήταν αρχικά σε 4,50 έως 3,50 μέτρα, λόγω της καμπυλότητας στο σημεία αυτό του διαδρόμου. Η μείωση όμως του πλάτους της εν λόγω οδού δεν οδηγεί, πάντως, σε αποκλεισμό πρόσβασης στην εν λόγω ιδιοκτησία των αιτούντων (πρβλ. Ε.Α. 582/2004, 717/2003, 369/1999), αλλά απλώς δυσχεραίνει την προσέγγιση μόνο των ιδιαίτερος μεγάλων οχημάτων (τριαξονικών). Και ναι μεν προσκομίζονται διάφορες επιστολές συναλλαγασομένων με αυτή επιχειρήσεων, στις οποίες εκφράζεται η δυσκολία των οχημάτων τους να προσεγγίσουν στην είσοδο της επιχείρησης των αιτούντων και η επιθυμία για διαφοροποίηση των όρων συνεργασίας (μείωση τιμών, φόρτωση των εμπορευμάτων με ευθύνη της επιχείρησης των αιτούντων), ωστόσο από τα στοιχεία αυτά δεν προκύπτει, πάντως, ότι διακόπτεται η συνεργασία με τις επιχειρήσεις αυτές και ότι, σε καταφατική περίπτωση, αυτή είναι ικανή να προκαλέσει τον ισχυρό οικονομικό κλονισμό της επιχείρησης των αιτούντων. Εξάλλου, οι αιτούντες δεν προσκομίζουν άλλα στοιχεία της επιχείρησης, από τα οποία να προκύπτει μείωση των εσόδων της, σε σύγκριση με την περίοδο προ της ανεγέρσεως του εν λόγω τοιχίου, από τα οποία πιθανόν να προέκυπτε ότι έχει επέλθει ισχυρός οικονομικός κλονισμός στην επιχείρησή τους. Είναι δε αναπόδεικτοι τόσο οι ισχυρισμοί περί μείωσης των εσόδων της, καθώς και της αγοραστικής αξίας του ακινήτου κατά 50%, όσο και οι ισχυρισμοί περί αδυναμίας της να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους εργαζομένους που απασχολεί. Τέλος, η συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος που συνίστανται στην προστασία της κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων στις παράπλευρες οδούς του σιδηροδρομικού διαδρόμου, σταθμιζόμενη με τη βλάβη των αιτούντων, κωλύουν κατά την κρίση της Επιτροπής τη χορήγηση αναστολής εκτελέσεως.

10. Επειδή, κατόπιν τούτων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Διά τούτα

Απορρίπτει την αίτηση.